

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

UN TRIMESTRE

Dins Espanya: una pesseta.
Fora d'Espanya: dues pessetes.REDACCIÓ: Manacor: Amador, 3.
Palma: sucursal: General Barceló, 1.
ADMINISTRACIÓ: Manacor: Ferrer, 3.
Palma: sucursal: Gral. Barceló, 1.

LA AURORA

Surt cada dissapte per donar ventim i altres erbes a n-es qui s'ho guany

PUNTS DE SUSCRIPCIÓ

A Manacor: Ca-Mestre Antoni Fiol,
Ferrer, 5.—Ca-l'amo Andreu Al-
cover, Estrella, 6.A Palma: Llibreria d'En Guasp,
Morey, 6.—Taller d'encuaderna-
cions d'En Francesc Ferrer,
Sta. Eulària, 25.—Llibreria Er-
nest Frau, Brossa.—Llibreria
d'Alomar y Fontdevila, Brossa.

Parla En Revenjoli. Escoltau i oïreu

Verdane

N'haurem de donar una micoyine-
va a n-es paperots anticlericals de
Mallorca i fora-Mallorca perquè no
fan tracte bo, son més banyes qu'un
forc d'ays, i no baden boca que no
amollin mentida o barbandat. Bé me-
rexen tots calsa d'arena.

I

Carrerany de mentides

No son altra cosa ses embuys que
entaferra in-Justicia a n-es seus be-
roys i papalomeos sobre's Concordat
del Papa ab Espanya referent a ses
coses esglesiàstiques, dia 7 del corrent
Ventassí unes quantes:

Mentida 1.

¿Que s'assignació qu'es Estat dona
a n-es Seminaris «va aparar a mans
des Prelats» (es Bisbes)?—Es fals i
mentida. ¡Va a parar directament a
n-es Seminaris. Mos porri guardar de
mentir ses Nòmines firmades p'es per-
ceptors esglesiàstics i rmeses a n-es
Ministeri de Gràcia i Justicia.

Mentida 2.

¿Que s'Estat «ha de facilitar pa-
laus suntuosos i cases decamp, biblio-
teques, mansos i iglesaris» a n-es
Bisbes?—Es fals i mentida que s'Estat
fassa res d'axò. Que digi En J. Moya
aont es que s'Estat fassa una tal co-
sa? ¿Que s'Estat paga's lloguer del pa-
lau a n-el Bisbe de Vitoria i a cual-
cún altre? Conforme! per qu'es?
Perque s'Estat ocupá peraltres coses
el palau de tals Bisbes o va privar
anys enrrera des medis que tenia l'E-
sglésia de procurarse dits palaus ¿Sa-
biu axò, Sr. J. Moya? Idó ¿per que
etzibau tals mentides? ¿No hu sabieu?
Idó ¿per que anau a parlar de lo que
no sabieu ni enteneu?—Veyam quina
«biblioteca» ni «casa de camp» ni
«manso» ni «iglesiari» ha donat may
s'Estat a l'Església des que hi ha Con-
cordat? ¡Vaja, homo, confoneume!
desmentiume!

Mentida 3.

Que «hi ha que comprar» a n-es
Bisbes «ab diners contants i sonants»
«ses gràcies que l'apòstol St. Pau se
negá indignat a tremetre per vil preu
a Simó Magó»? Es fals i mentida, es
una calumnia infame que's Bisbes
venguen cap «gràcia» de l'Esperit
Sant; es fals i mentida, es una infame
calumnia que l'Església n'es Minis-
tres fassen res d'axò; i, si qualcún
e-hu fés, incurriria en ses pees més
grosses que fulmina l'Església contra
tal crim. Es fals i mentida que St.
Pau fés a n-En Simó Magó res de lo
que li atribueix in-Justicia. ¡Si va
esser St. Pere que hu va fe!

Mentida 4.

¿Que D.ª Elisabet II «regalá cin-
cuanta milions» anyals «a Pio IX»?—
Es fals i mentida que aquella reyna
fés may tal regal a n-aquell Papa ni
a cap altre. Es fals i mentida que, se-
gons es Concordat, s'Estat doni cin-
cuanta milions a l'Església. ¿Aont
consta que D.ª Elisabet II ni s'Estat
hajan fet may una tal cosa? ¡Vaja,
provauho, Sr. J. Moya, ab sa *Gaceta
de Madrid* ab sa má, aont se publiquen
ses cantidats que paga s'Estat!

Mentida 5.

¿Que's Bisbes son tramudats d'una
Seu a un'altra «tres, quatre, cinc ve-
gades»? Es fals i mentida que suc-
ceesca res d'axò; i, si no, que anomèn
pessa En J. Moya! que diga quins Bis-
bes d'Espanya les han tramudats
«tres, quatre i cinc vegades»! ¡Ven-
guin noms, senyoret! Dels Bisbes que
noltros hem coneguts, porem dir que:
a D. Mateu Jaume, no'l tramudaren
més qu'una vegada de Manorca a Ma-
llorca; D. Miguel Salvá, cap vegada
(el feren tot d'una de Mallorca, i s'hi
morí); D. Bernat Nadal va esser lo
metex, just de Mallorca; el Bisbe Mer-
cader, de Menorca, le metex; el Bis-
be Comes, de Menorca, just una ve-
gada, de Menorca a Terol; el Bisbe
Castellote, de Menorca, el tramuda-
ren dues vegades, a Jaen i a Sevilla;
D. Juan Maura, cap vegada, sempre
va esser d'Oriola; el bisbe Catalá, de
Barcelona, just una vegada; el Bisbe
Morgades, de Barcelona, just una ve-
gada; el Bisbe Cardenal Cassanyes,
just una vegada; el bisbe Sivilla, de
Girona, cap vegada; D. Pere Casas
Souto, de Placencia, cap vagada;
D. Jacinto M.ª Cervera, de Mallorca,
just una vegada de Tenerife a Mallor-
ca; el Bisbe de Tortosa actual (Roca-
mora) fa més de vint anys que hu es,
i no l'han tramudat may; el Dr. To-
rres, de Vich, cap vegada, el bisbe
actual de Mallorca, cap vegada, etc.
etc.—Bè se veu que En J. Moya no'n
paga consum de ses mestides; s'hi mi-
raria més en so dirne.

Mentida 6.

¿Vol dir «no hi ha diòcesi que no
estiga vacant ordinariament un parey
d'anys», en morir-se'l Bisbe? ¿I aont
e-hu heu trobat, Sr. J. Moya? Es com-
pletament fals que ses «vacants» des
Bisbes «ordinariament» durin «un pa-
rey d'anys»; i, si no citau casos! ¡fets,
homo, no paraules! ¡Si s'inmensa ma-
joria de vegades no duren un any
tals «vacants»! ¡Sensa anar més lluny,
a Mallorca D. Mateu Jaume se morí
dins es janer de 1886, i es seu suce-
ssor, el Bisbe Cervera feu sa seua en-
trada sa primeria des setembre des
metex any; el bisbe Cervera se morí
dia 14 de novembre de 1897, i el Bis-
be actual prengué possessori dia 25 de

juny de 1898. Ab ses altres «vacants»
succeex, poc sa poc llá, lo metex.

Mentida 7.

¿Que s'assignació del Bisbe mort,
des temps que hi ha haguda sa «va-
cant», la percep sa Diòcesi, i se re-
partex, trets certs llayts, entre'l Bisbe
novell i es Seminari? ¿I axò, Sr. J.
Moya, deys que «constitueix un verita-
der deliet»? ¡Es vostro nas! ¿Que hi
ha de lletx ni d'injust que's Semina-
ris, que tenen unes assignacions tan
miserables, d'entant tant tenguen
aquexa mica d'alegració? ¿A n-e
quins «establiments d'ensenyansa su-
perior se donen uns sous tan mesquins
com a n-es catedràtics des Seminaris?
I tot per lo curta qu'es s'assignació
de s'Estat. ¿Que hi ha de lletx ni d'in-
just que'l Bisbe novell, que ha de fer
sempre gran llayt per entrar a sa
Diòcesi, que s'ha d'armar d'una par-
tida de coses que's seu nou estat re-
clama, qu'ha de quedar bé ab molts de
pobres i ha d'alegrar aquex i aquex
altre, ¿que té de lletx ni d'injust que
perceba aquexa alegració pe'sa seua
entrada? ¿No la tenien, pero més gros-
sa, es Bisbes abans de s'Estat pren-
dre's bens de l'Església? ¿Que no hu
sabieu, Sr. Jimenez Moya, lo d'ets es-
polis y vacants? ¿Vol dir s'Estat s'ha-
via d'apoderar de tot allò, i no res-
cabalar en res ni per res es Bisbes?
Aont es sa justícia?

Mentida 8.

¿Que «sa diòcesi de Calahorra fa
desset anys qu'está vacant»? Es fals
i mentida. ¿I dont vos ho heu tret,
Sr. J. Moya, qu'está vacant tal diòce-
si? Però, homo, si hi ha haguts Bis-
bes continuament, tret de ses curtes
vacants per mort o traslació! ¡Si el
Bisbe de Calahorra va esser ara du-
rant es setembre darrer a n-es Con-
grés Apologetic de Vich, aont tirá un
discurs de dues hores! ¡I vos dir que
sa diòcesi está vacant? ¡I llavò vos
quexareu si vos diuen mentider! ¡Si
hu sou més que ses mentides! Per lo
metex axò que vos metjenau que a
tal diòcesi e-hi ha de d'haver «deposi-
tades 425.000 pessetes» p'el Bisbe no-
vell que hi vaja, es una solemníssima
falsedat vostra, jo gran mentider!

Mentida 9.

¿Que lo que segueix pagant s'Estat
pe's assignació de Dignidats, Canon-
gies, parròquies i demés beneficis va-
cants, «puja a deu milions de pessetes
cad'any»?—¿Deu milions de pesse-
tes? ¿Deu milions de raves torts! ¿Qu'
han produït tals vacants a Mallorca
durant 1910? No hi ha haguda més
vacant que la del M. I. Sr. D. Lloa-
xim Dameto, Capiscot de la Seu, que
s morí la primeria de juny, i va que-
dar proveïda tal Dignitat la prime-
ria de juliol? ¡Un més tot en gros! I
l'any 1909 quines vacants d'aquestes

e-hi va haver més que sa del M. I. Se-
nyor D. Bartomeu Castell, mort la
derreria de matx, i que's proveí la
derreria d'agost següent? ¡Tres me-
sos! Si anàvem a mirar ets altres
anys i ses altres diòcesis, trobariem
una cosa per l'estil. ¡De manera que
vé a esser una misèria axò de ses va-
cants! I lo poc qu'es ja n-e que's des-
tina? «Per atendre a n-es gast i llayt
extraordinari i imprevisit de ses esglè-
sies i clero i a ses necessitats greus i
urgents de sa Diòcesi», segons esta-
blex es Concordat. I ¡si n'hi ha de
necessitats dins una diòcesi! Quantes
de teulades d'església o voltes o fat-
xades o sacristies s'en van per avall i
vicaries que cauen; i es vicaris no te-
nen casi per menjar, i es poble no
dona una creu per que no pot o no
vol, y tot se feria un claper, si el
Bisbe ab aquest fondo de reserva no
tapás aquells forats, esquexos o min-
ves! ¡I que s'hi veuen d'apurats es
Bisbes per porer atendre a totes ses
necessitats imperioses i urgents que
sa Diòcesi los presenta!

Mentida 10.

¿Que's Bisbes «retenen», sense «jus-
tificar» es seu destí, cinc cents noran-
ta milions de pessetes»? ¡Ment tal
alta com es in-Justicia dient axò!
¡Es fals i mentida que's Bisbes reten-
guen axò! ¿Com sap es paperot le-
rrouxista lo que produex ni ha pro-
duït may axò de ses vacants? Sense se-
brehu, alica bolenga, mentint de sa
manera més descarada. Ah misera-
ble!

Mentida 11.

¿Que «ses provisions de Dignidats,
prebendes, beneficis simples i parrò-
quies están generalment en mans
des Bisbes»?—Es completament fals.
Ses parròquies les proveex sempre de
Rector es Govern; en quant a Digni-
dats, Canongies i Beneficis Reyals, que
diuen: ses pessetes de gràcia les proveex
una negada es Govern, i s'altra vega-
da el Bisbe; ses d'oposició, va per vots
des Capítols de canonges i el Bisbe;
ses vacants per traslació les proveex
sempre es Govern; es Degá de ses
Seus l'anomena sempre es Govern.
Prova d'axò: sa *Gaceta de Madrid*
aont se publiquen totes aquexes pro-
visions que fa es Govern. ¡I En J.
Moya diu que son es Bisbes que les
fan totes «generalment»! ¡Axí metex
se necessita molta de barra per fal-
tar a sa veritat d'una manera tan
desenfreada!

Que's «fondos de reserva» se'n van
dins «ses butxaques des Bisbes»?—
¡Mentida, més que mentida! calum-
nia, més que calumnia, Sr. J. Moya!
¡Faltau a sa veritat de sa manera
més indigna! ¡Ja hu hem vist per que
servexen, «ses fondos de reserva»!

Mentida 12.

Que's Bisbes «no convoquen opo-
sicions de Rector» per que, no ha-

venthi Rectors a ses parròquies, es Bisbes se queden ab casi la mitat de ses rendes assignades a n-es presu-post?»

—¡Es fals de tota falsedat! ¡es una infame calúnnia es dir axò, Sra. in-Justicial Si, es fals i mentida que cap Bisbe fassa ni haja fet may una tal cosa.—I per fer mostrar sa filassa una vegada més a n-En Jimenez Moya, el desafià desde ara a que ell depositi en mans del Sr. Batle de Manacor 500 pessetes, i es nostro Director en depositarà altres 500 en mans dels senyor Batle; i es dia que vulga En J. Moya, anirà ell ab so nostro Director i dos testimonis i un Notari a sa Sucursal des Banc d'Espanya de Palma i a s'Habilitat des Clero, a veure si's Banc de part des Govern entrega a s'Habilitat major cantitat que sa que s'Habilitat entrega, sumantho tot, a cada un des particips des presupost esglesiàstic de Mallorca, axò es, si ets Ecònoms reben un centim manco de lo que dona per ells s'Estat, fora sa mica de s'Habilitat, i que vaja a parar a sa «butxaca del Bisbe». Si es axí com diu En Jimenez Moya, ell axecará ses mil pessetes; si es axí com diu En Revenjoli, ses mil pessetes les axecará es nostro Director.

¡Vaja, Sr. Jimenez Moya! ¡aprofitau aqueixa avinentesa de guanyar 500 pessetes, just anant a Ciutat i tornantne ab un sol dia! ¡Aquí se veurá qui es es mentider i es calumniador i es qui merex que li escupin a sa cara!

II

En Lerroux que hu dona a ses cames

En Lerroux a la fi pogué tirar un discursot a Bilbao, a sa societat *El Sitio*, aont duen la balla es lliberals (canalejistes i moretistes i, per lo metex, monárquics). Aqueys el salvaran de s'afronta de no porer parlar a Bilbao, ¡es monárquics! I dins es discursot, entre moltes de cosotes que digué, acusá's socialistes de que no havien fet res de bo pe'sa classe obrera, illes defía a provarho qu'haguessen fet res.—¡Bona la va haver feta! S'hi presentá una Comissió de socialistes acceptant s'envit, defiantlo a discutirho a n-axò dins un aplec, aont compararien ses millores que sa classe obrera deu a n-es socialistes ab ses que deu a n-es lerrouxistes. I ¿que dirieu que contestá En Lerroux? ¿Que acceptava? Cal contestá que tenia feynes a Madrid i que no poria esser pus a Bilbao. Tengué por de mosques, i hu doná a ses cames. Per valenties d'aquestes En Lerroux en vol ab qui alena.

III

S'ase deya a n-es porc: ¡oreyut!

No deym qu'En Soriano siga ase ni En Lerroux porc. No, ni ets ases de quatre potes han fetes may ses barbaritats qu'ha fetes En Soriano, ni's porcs... de quatre potons ses qu'ha fetes En Lerroux. Pero ara les passa a n-aqueys dos caporals de sa república axò qu'un diu a s'altre: ¡oreyut!. I un casi no sap quin des dos en du més d'oreyam. Es gros es d'En Soriano pe'

ses grans i moltissimes d'animalades qu'ha fetes ab sos seus dins València i ha dites ell dins ses Corts i escrites dalt es paperots republicans; pero, ben mirat, s'oreyam d'En Lerroux es molt més gros. N'ha fetes més de barbaritats i d'animalades ab sos seus a Barcelona ifora de Barcelona. Ell tengué pit per dir a n-es seus allò de: ¡Robau, calau foc, matau, alsau es vel a ses novícies i violaules! Ell va tenir pit per dir que s'alegrava de tenir per dexebles ets autors de sa setmana vergonyosa, aquell diluvi de crims i atentats, aquell axam de criminals, lladres, malfactors, incendiaris i assassins.—Idò sí, ara en Soriano diu ses mil llástimes d'En Lerroux i des lerrouxistes, i aqueys les diuen d'ell. I lo pitjor es que en lo que's diuen uns d'ets altres, tenen raó que les vessa per demunt ses espal-les.—¡Quina tropa, Senyor!

IV

Es Fandango de Portugal

Ja hu es ja ben gros es qu'ha armat sa república a n-aqueixa pobre nació. Fa riayes s'Obrer Balear que's lamenta dissapte passat de que's «reaccionaris de diferents nacions» escampen males noves sobre sa república de Portugal, i diu que tot es mal que li volen i calúnnies. De lo metex se quexen es mals estudiants i ses dones sospitoses.

Aqueys «reaccionaris» son tots es periódics no-republicans d'Europa. De manera qu'es tothom, fora's republicans reconsagrats, sectaris, que s'estimen més es partit que sa veritat.

Idò sabeu que s'hi comensa a posar de malament Portugal des que hi comanda sa faramalla republicana! S'altre dia es republicans més cap-esflocrats i estrumbols, que son es qui duen la balla, assaltaren ses redaccions d'alguns periódics monárquics de Lisboa pe'sa poderosissima raó de que's permetien no pensar gayre bé de sa flamant república, i perque un Ministre s'atansá a censurar tal assalt, tal crim, aquella canalla republicana va venir a dir a n-es Ministre que estigués alerta que no fessen d'ell lo que feren del rey Manuel. ¡Si hu seran aqueys ben partidaris de sa llibertat a lo lerrouxista, axò es, tota per ells, i gens p'es qui no pensin com ells!—Després de axò es venguda sa vaga des carrilayres; tota sa gent emprada an-es ferro-carrils se son declarats en vaga, demanant que les pugin es jornal i les rebaxin sa feyna. ¡No tenen mal gust!—A un poble, a Elvas, es soldats s'uniren a n-es vaguistes demanant també més paga. ¡Endevant!—Després se dexondiren es dependents de comers declarantse en vaga contra sa lley des descans setmanal, que s'acabava de posar, i es Govern no ha tengut altre remey que retirarla. Llavó vengué se vaga d'els obrers des Gas, que feren destrossa a ses canonades d'aquex fluit.—Sa premsa radical ataca's Govern republicà, acusantlo de massa flux, segurament perque encara no ha fetes cremar totes sos esglésies i no ha penjats tots es capellans i desterrats tots es que van a missa.—Corre sa veu que's republicans portuguesos qu'en-

cara no son arribats a cap tayada, tenen s'idea d'assaltar ses cases particulars, perque diuen que ja están cansats de fer badays i de dejunar sense esser corema.—Havent pujats es jornals sense aumentar ni millorar sa producció ni's mercats, una pertida de Companyies están a punt de fer uy.—Se temen greus conflictes perque son molts es trabayadors sense feyna, no perque no'n vulguen fer, sino perque no hi ha qui los ne doni.—Persones vengudes ha poc de Portugal diuen qu'allà no's respecten propiedats ni persones i que dins es corters se mouen sovint renous perque volen més bona teca, i s'indisciplina aumenta horrorosament.—També aumenta sa propaganda a favor de sa monarquia, sobre tot entre ses senyores.—Le Gaulois, diari de Paris, publicá dies passats una carta des seu corresponsal de Lisboa, que fuma en pipa, dient que's Govern republicà ha publicada una lley contra sa llibertat de sa Premsa, molt més estreta que sa d'En Franco, que's republicans calificaven de tirànica i deyen que no era aguantadora; ha posada una lley que castiga es publicar noticies contràries a n-es Govern, que mana treure de Portugal tot estranjer que public res demunt periò-

dics estrangers contra's Govern.—¿Que dirien es republicans si cap Govern monárquic fés res d'axò?—Un des caporals dd sa república, En Machado dos Santos ab un estol d'altres descontents fan ¡la guerra a n-es Govern perque no'ls ha donat lo qu'ells volien.—Tot está ple d'espies i de llepes que porten novel·les a n-es que comanden; tothom conspira, negú está segur; un no's fia de s'altre; s'esperen d'un moment a altre coses grosses.—Axò es sa felicitat i sa gaudansa que ha duyta sa república a Portugal...—¿E-hu veys com sa república es un... remey que cura tots es mals? Si no hu creys, anauho a demanar a n-es portuguesos, a n-es francesos, a n-es del Brasil, a n-es de Mèjic, a n-es le Bones Ayres, a casi totes nacions aont e-hi ha república, aont tot sonvagues, alsaments, rebumboris, estira muxells i demes xirimindangues. Esque ses sancs e-hi van calentes. Sa república hu du a n-axò, i moltesaltres coses pitjors.

Es allò que deya un lliberal, molt efectat de rure-se des sant i de ses completes: *es revolucions només tenen una cosa olenta: es trecents anys primers*. Fís passats trecents anys el dimoni e-i para taverna.

Quatre estocades a l'Ad sum

Les hi haurem de pegar perque va massa delitós l'homo entafarrant barbaritats a dreta i esquerra, i llavó per consolarlo des disgust qu'haurá tengut de que's seu metex periódic, *El Ideal*, li diga, com li diu dissapte passat, ben claret, que no va pus de publicarli ets articularros que li envia. ¡Figuraus si hu han d'esser dolents i carronyes, que's metexos republicans li diguen:—*Germanet, a un'altra porta en donen dos!*—i l'enviin a passetjar perque... *torn ayros*, puy ara per ara no es gens gens. ¡Pobre Ad sum! ¡ell tot xerevel·lo escrivint articularro i altre articularro, crepentse tocar ab un dit a n-el cel, i es seu metex periódic renegarse a publicar'n'hi pus! Se veu que's de *El Ideal* saben axí metex quin pa les assacia, i han comprès que, si seguien donant articularros de N'Ad sum, es susurptors tocarien soletes, i no'n voldrien sebre res pus des paperot; perque ¿qui es capaç de resistir aquella prosa de carrereta de tragar porcs i de carretot de roda plena?

Abans de seguir sa refutació de s'articularro de dia 31 de desembre, hem de dir dos mots d'un altre que's repartí a Sóller dia 24 de desembre com-e tercera fuya de *El Ideal*, que no la mos hi enclogueren com enviàrem a comprar es paperot, i per axò no'n sabérem res, fins que la setmana passada un bon amic de Sóller la mos enviá quant teníem casi llist de tot es periódic. Axò i no altra cosa es estat es motiu de no parlarne fins avuy. Li rebatrem lo més curt possible s'enfilay de ximpleses i mènes que amolla a la des-cosida.

I
¡Proves, homo!

Diu N'Ad sum qu'En Revenjoli es un calumniador, un ignorant, un farsant, un vividor; pero se'n guarda com de caure de donar cap prova de que sia res d'axò. Senyoret, no basta afirmar; es precis presentar proves de lo que deys, si voleu que vos creguen. Citau quines mentides ha dites En Revenjoli, quines calúnnies ha posades, quines farses ha

fetes, ab-e quines coses ha demostrat may esser cap vividor. Parlau com-e persona i no com emuya-fil.

II

I Ad sum ¿qui es?

Tant de emanar *¿qui es* En Revenjoli, i vos eçara no mos heu dit qui sou? Ses vostresiregutes no serien tan estranyes si os firmásseu ab so vostro nom propi no ab un nom suposat, tant dali-brou en Ad sum? Vaja, idò, ¿qui sou vos? ¿li masonot capbuit? ¿Un que, per matars, se tirá demunt sa via d'un tren correr? ¿Un que es casi Llicenciat no sé en qu'es *Ciencias o Lletres*, que va obrir ua escola o col·legi, i l'hagué de tancar er falta de dexebles i per que ses rates lo hi correguessen pus? ¿Un que deve Burdeus i altres endrets de France vfondre lo que tenia? Sobre tot, ja mos h'direu, ¡o escriptoretxo estantís! qui hu, si voleu que hu sapiguem! En quant n-En Revenjoli, vos direm lo que ja diuérem a n-es vostro compare Ozones, es fogisser, que darrera En Revenjoli e-hi ha un homo de carn i os que resgn de tot lo que En Revenjoli diu, queo recula ni ha reculat may per cap repulicá ni per cap altra classe d'inimics i que'l tendreu ben bo de trobar sapre que'l cerqueu.... per trobarlo.

III

Vos cou eh?

Se ve que vos hi es caygut ben avall que andenássem En Ferrer i Guardia capitá i lladres, incendiari i assassins; ieys, faltant a sa veritat, que li donam al títol just perque «anava contra's clericals». Mentiu, senyoret. Diguera i deym qu'En Ferrer era capitá e lladres, incendiari i assassins, szillament perque consta p'es seus mteos escrits que sa Policia li trobá a-es Mas *Germinal*, qu'ell demanava 30 homos per anar a matar sa FamíliaReyal i tots es Ministres; que volia ntar tots es militars i tots es capellans i ares i tots es capitalistes; que hu

